NN 18/2019 (22.2.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-17/18-6 od 9. siječnja 2019.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

404

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Slavice Marić-Okičić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koji zastupa opunomoćenica Irena Brezovečki, dipl. iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Velika Trnovitica, Velika Trnovitica 223a, koju zastupa opunomoćenica odvjetnica Katja Jajaš iz Rijeke, Trg 128. brigade Hrvatske vojske broj 4, radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2019.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanjem djelomičnog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/114, urbroj: 376-10-17-17 od 18. prosinca 2017. godine.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadom troškova upravnog spora.

III. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim djelomičnim rješenjem tuženika utvrđuje se da je Hrvatski Telekom d.d. Zagreb infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu izgrađenu na k.č. označenim pod točki I. izreke djelomičnog rješenja sve k.o. Trnovitica, a koje su u vlasništvu Općine Velika Trnovitica. U točki II. izreke djelomičnog rješenja utvrđuje se da elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i povezanu opremu iz točke I. čine 156,87 m² trase kabelske kanalizacije, 329,81 m² trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova što je ukupno 486,68 m² te 1 stup i 1 prihvat. U točki III. izreke djelomičnog rješenja utvrđuje se da visina naknade za pravo puta za nekretnine označene u točki I., koju je Hrvatski Telekom d.d. obvezan plaćati Općini Velika Trnovitica iznosi 4.261,25 kn godišnje, počevši od 16. ožujka 2016. godine.

Protiv djelomičnog rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. U tužbi opisuje tijek upravnog postupka po zahtjevu Općine Velika Trnovitica za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI), a po osnovi zahtjeva koji je Općina Velika Trnovitica podnijela kao vlasnik nekretnina na kojima je izgrađen EKI. Prigovara da je na nepravilan način primijenjen Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine« 95/17., u daljnjem tekstu: Pravilnik/17.), jer da navedeni Pravilnik nije bio na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka, već je stupio na snagu u tijeku upravnog postupka 30. rujna 2017. godine. Mišljenja su da je time povrijeđeno i materijalno pravo i nepravilno primijenjene odredbe Zakona i Pravilnika, a koji Pravilnik se na ovaj način primjenjuje retroaktivno, unatrag prije nego što je stupio na snagu. Smatra da činjenično stanje nije utvrđeno na valjan način, odnosno da nije nesumnjivo utvrđeno vlasništvo Općine Velika Trnovitica na označenim nekretninama u točki I. izreke djelomičnog rješenja. Nije sa sigurnošću utvrđeno da bi Općina Velika Trnovitica za cijelo vrijeme trajanja upravnog postupka bila i ostala vlasnik predmetnih nekretnina, nakon podnošenja zahtjeva 16. ožujka 2016. godine. Od dana kada je izvršena provjera vlasništva nakon podnošenja zahtjeva moglo je doći do izmjena u strukturi vlasništva na označenim nekretninama. Poziva se na izvadak za jednu određenu katastarsku česticu koja je bila u vlasništvu Općine Velika Trnovitica u vrijeme podnošenja zahtjeva, a nakon čega je došlo do promjene vlasništva na navedenoj nekretnini. Prije podnošenja zahtjeva Općina je bila usmjerena na pregovaranje s tužiteljem o sklapanju međusobnog ugovora o služnosti, a ne izdavanju potvrde o pravu puta. Općina je tijekom postupka uređivala svoje zemljišnoknjižno stanje te se obratila tuženiku sa zahtjevom koji nije bio uredan jer se nije aktivno legitimirala kao vlasnik svih nekretnina za koje je tražila naknadu, odnosno označila je da traži naknadu